

Què fer a Ogassa

Visites guiades a la Mina

HORARIS:

Dissabtes i diumenges: 1era sortida a les 10 hores i 2ona sortida a les 12:30 hores.

Per visites de grups, horaris a convenir, trucant al telèfon d'alcaldia 676 052 372 o a l'ajuntament 972 720 380.

1 – Fàbrica de Can Benet

Aquesta antiga fàbrica de ciment data de finals del segle XIX. És notòria la seva xemeneia, així com tot el conjunt de forns i voltes rebaixades que recorden les de la fàbrica de l'ASLAND de Clot del Moro. En el moment present no presenta cap perill de desaparició i conserva la seva estructura antiga malgrat d'alguna necessària ampliació que ha sofert en els darrers anys.

1 – Font del Miner

És una gran construcció, amb un mur de pedra picada que a mitja alçada hi té una jardinera longitudinal amb heures, a sota d'aquesta hi ha la sortida d'aigües per mitjà de tres brocs metàl·lics i colzats, disposats a un metre de distància entre ells. L'aigua, abundant, cau en una llarga pica que anys enrere devia servir d'abeurador pel bestiar. Al capdamunt hi ha un mosaic fet amb rajoles, amb una sanefa que l'envolta, al mig de la qual es troba el nom de la font i a sota un seguit d'escuts, malauradament esmicolats. A banda i banda del mosaic hi ha dos fanals. L'aigua sobrera alimenta uns grans safareigs que queden a sota, baixant unes escales que surten de l'esquerra de la font.

ha dos fanals. L'aigua sobrera alimenta uns grans safareigs que queden a sota, baixant unes escales que surten de l'esquerra de la font.

2 – Font de la plaça de Cal Cabu

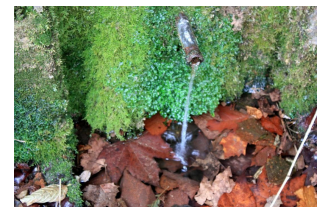
Font singular. Es tracta d'una petita columna de maons, amb la base quadrada d'uns 70x70 cm, la part central octogonal, la capçalera quadrada i plana, amb una alçada aproximada de metre i mig. La font està construïda dins un bassal quadrat de pedra, que queda un pam per sota del nivell del terra que també està empedrat. L'aigua raja per quatre brocs metàl·lics i colzats situats al capdamunt de la font i disposats a 90º l'un de l'altre, i cau directament al bassal.

Ubicada uns 70 metres més avall de la font del Miner, enmig de la plaça de Cal Cabu, enjardinada i arbrada.

3 – Font de Can Sisquet

La paret de la font és un mur alt de pedra ple de molsa i heures, en angle recte, que sustenta les terres de la muntanya. La sortida d'aigua està a la paret de l'esquerra, per mitjà d'un tub de ferro encastat a dos pams d'alçada. L'aigua cau a un petit bassal quadrat de maons situat arran de terra i desguassa per sota l'esplanada directament al torrent. La paret de la dreta fa de respatller a un llarg bancal de pedra.

Per accedir-hi prenem la pista cimentada que surt del nucli urbà en direcció nord-est, anomenada camí de Can Guillem o carrer de Can Sisquet. Uns 100 metres després de deixar enrere l'última casa del poble passem pel costat de les restes de l'antiga mina dels Tontos. Uns 150 metres més endavant, el camí fa un revolt a la dreta, just en el punt on travessem la riera per un pont. Només traspasar la riera trenquem a la dreta per un camí descendent que ens porta, uns 25 metres més avall, a una petita esplanada on trobem la font, en una raconada a l'esquerra.

4 – Font de la Nina

Es tracta d'una gran construcció dins un espai enjardinat. La paret de la font és un mur longitudinal de pedra que també sustenta l'esplanada que queda al damunt. La part central queda endarrerida respecte la seva façana i és on s'hi ubica la sortida d'aigua que brolla per una pedra en forma de canal collada al frontal i cau en una pica quadrada practicada en una gran pedra picada que també fa de pedestal.

Més a la dreta hi trobem l'escultura metàl·lica d'un infant nu que amb la mà dreta es toca el cap i amb l'esquerra aguanta una regadora per on raja l'aigua que cau directament a una bassa semi-circular, envoltada d'un parterre ple de flors.

5 – Font de la Plaça Dolça

Tal com el seu nom indica, està ubicada a la mateixa plaça, al costat d'un camp de futbol i un parc infantil.

Es tracta d'una font moderna de ferro colat, del tipus comercial, de simple aixeta. L'aigua és natural i està recomanada per a l'ús de boca per l'Ajuntament de la població.

6 – Font de Dalt d'Ogassa

És un llarg mur de contenció de les terres, de pedra del país, amb dues sortides d'aigua. La primera, la de més a la dreta, és pròpiament la font; una aixeta de llautó encastada a una paret de pedra per on brolla l'aigua que cau en una pica quadrada també de pedra.

La segona sortida d'aigua, la de més a l'esquerra, raja per una obertura al mur i cau directament a un safareig, el qual disposa d'un compartiment més petit i al costat un altre de més llarg on hi ha un total de 7 lloses per rentar la roba separades entre sí i al seu costat una lleixa per deixar els estris de rentar.

Troblem aquesta font a mà dreta de la carretera que puja a Sant Martí de Surroca des d'Ogassa, a només 125 metres de la plaça Dolça on hi ha la font de la Nina i pocs metres abans del trencall que porta a la mina Dolça.

7 – Font del Pla Inclinat de la Ramona

Els materials utilitzats li donen un caire curiós a la font. A metre i mig d'alçada trobem un gran tub metàl·lic disposat longitudinalment i collat al mur de pedra, amb l'entrada d'aigua a la banda dreta i una tapa cega a l'esquerra. Del tub gran surten altres tres tubs més prims, colzats i distants tres pams entre ells, per on brolla l'aigua que cau en un basal rectangular d'obra arran de terra. Entre la sortida d'aigües i el basal hi ha un enreixat metàl·lic que serveix per aguantar-hi els recipients mentre s'omplen d'aigua.

La localitzem a pocs metres de la mina del Pinter, en una esplanada, al costat del pla inclinat, davant del Taller, sota el camí que porta a Can Sairac i Can Mallarac.

8 – Font Gran

Impressionant brollador d'on neix el torrent. Cal baixar un parell d'esglaons per accedir a la sortida d'aigües, que queda entre un llarg mur de pedra i unes escales, sota un cobert de pedra, amb la teulada plana, el marc d'entrada d'obra vista i les parets interiors i el sostre de pedra porosa. Dins, al fons, hi trobem quatre tubs metàl·lics colzats i collats al frontal per on raja abundantment l'aigua i cau en una llarga pica que descansa al terra cimentat; a banda i banda dos bancals d'obra arrebossada. A l'exterior, a l'esquerra de la font, a meitat del mur de pedra i adossada a aquest, podem veure una altra font construïda amb maons, actualment eixuta. Damunt la font principal hi trobem un tancat metàl·lic però que ens permet veure l'interior; es tracta d'una cova amb una pica rodona al fons, un petit pedestal quadrat al mig (possiblement una antiga taula) i una obertura al terra. A la dreta del tancat un bonic salt d'aigua. Aquí es va crear la primera turbina que donava llum a les cases mineres i a la indústria. Ogassa va ser el segon poble d'Espanya en tenir llum elèctrica, l'any 1900, aproximadament.

Es troba al torrent del mateix nom. S'hi accedeix per un camí molt bonic amb baranes de fusta que surt del costat de la mina del Pinter i remunta el torrent, mentre podem gaudir de dos salts d'aigua; també s'hi arriba fàcilment des del veïnat de Prat del Pinter. Ambdós camins estan indicats i menen a una gran esplanada arbrada, arranjada amb una taula de pedra, diferents bancals, una barbacoa i la font Gran, que dóna nom al torrent i a l'entorn.

2 – Església de Santa Bàrbara

Construïda l'any 1884 per la "Compañía de Ferrocarriles y Minas de San Juan de las Abadesas", és de planta rectangular i estil neogòtic. Durant els anys 1860-1890 la conca minera de Surroca va rebre una forta empenta degut a la possibilitat del carbó d'aquesta. És per això que durant aquests anys hi ha una forta empenta en construccions de tot tipus, essent una de les més importants la construcció de l'església de Santa Bàrbara. El projecte d'aquests edificis era a càrrec de l'oficina tècnica de la pròpia companyia.

9 – Font de Santa Bàrbara

Sembla una construcció antiga. La part central és un mur longitudinal de pedra, amb una lleugera forma semi-circular, d'uns 5 metres d'amplada per uns 75 cm d'alçada, al centre del qual hi reposa una pica de pedra picada. Adossada al mur, darrere la pica, hi ha una construcció d'obra vista, en forma de columna quadrada, d'un metre i mig de base per uns dos i mig d'alçada, encapçalada per una piràmide arrebossada i coronada per un alt fanal de ferro forjat. L'aigua raja per un tub cònic, de ferro, collat al frontal de la columna i cau a la pica.

La localitzem al veïnat de Prat del Pinter, al mig d'una plaça que queda sota la capella de Santa Bàrbara, davant de l'antiga "Escuela de niños".

10 – Font del Pinter

La font queda en un replà; amb unes escales de pedra a l'esquerra, la cisterna d'emmagatzematge d'aigua a la dreta i enmig un mur que aguanta una gran roca coronant la font. El frontal de la font és un marc rectangular, en relleu, fet d'obra arrebossada amb un tub colzat collat per on raja l'aigua que cau en una pica rectangular de pedra picada que descansa en un pedestal de pedra. En un racó a la dreta hi ha una altra sortida d'aigua, aquesta per mitjà d'una aixeta moderna. Damunt la font, darrere la roca, queda una petita esplanada protegida per unes baranes de fusta.

Emplaçada al veïnat de Prat del Pinter, a uns 50 metres al nord de la capella de Santa Bàrbara, enlairada a la muntanya.

11 – Font del Desmai

Damunt d'un mur de pedra que sosté el marge hi ha disposada una roca per on raja l'aigua mitjançant un tub encastat a mitja alçada; després cau directament a un enreixat arran de terra per on desguassa.

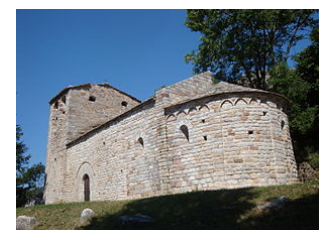
Localitzada al veïnat de Prat del Pinter, en una cruïlla de carrers, sota un magnífic desmai, a escassos 100 metres al sud-est de l'església de Santa Bàrbara.

Situada a l'avinguda de les Mines, a escassos 75 metres més avall de la font de la Nina.

3 – Església de Sant Martí Surroca

Està orientada a llevant i la seva planta és de nau única amb absis semicircular com a capçalera. La coberta de la nau és de volta de canó, amb un arc faixó a l'últim quart. L'absis és cobert amb volta de quart d'esfera i separat de la nau per un plec del mur, mentre que l'exterior està decorat per arcuacions cegues i bandes llombardes i té una finestra lleugerament descentrada de l'eix de l'església. La portada, situada a la paret sud, és d'una arcada formada per grans dovelles i guardapols. A l'extrem de ponent se li va afegir a principis del XVI un campanar que segueix l'estructura de la nau, té dos pisos i està cobert a doble vessant.

L'església està documentada des del 1090 i el 1104 fou reedificada i tornada a consagrar, el que fa pensar que ja era un edifici antic. L'any 1410 hi ha importants obres de consolidació documentades a un permís del bisbe Alfons de Tous. El campanar afegit a principis del XVI està documentat a les visites pastorals, així com a altres obres el 1576 i 1595. El 1774 es feren les últimes obres importants fins a la restauració de 1986.

12 – Font de Surroca

La paret de la font és el mur de pedra de les cases, formant un angle recte. Té un curiós broc de ferro forjat collat a la paret; a sota hi ha una pica de pedra picada que descansa en un pedestal de pedra i que deixa caure l'aigua per una canal a un abeurador allargat que descansa directament a terra, també de pedra picada. A l'altra paret hi trobem un gravat en ferro representat una vaca amb la inscripció "Bruna dels Pirineus". Desconec si es tracta d'una font natural, doncs no rajava.

La localitzem a la pista que porta a Sant Martí de Surroca, sota l'església romànica del mateix nom, a peu de camí, en una raconada que fa la carretera.

4 – Can Camps

Situada a la boca d'una antiga mina de carbó, la masia de Can Camps fou enrunada accidentalment dues vegades degut als treballs de la mina. Per aquesta circumstància ocupa actualment un habitatge d'obrers de la mina. Data de 1868 i és un curiós cas d'adaptació d'habitatge col·lectiu a pagesia. Posteriorment un magatzem de la companyia de les mines fou adaptat per pallissa.

5 – Mas el Joncar

El Joncar està format per un conjunt d'edificacions annexes i afegides d'arquitectura tradicional, segons l'estil de l'època de la construcció. El cos més antic de l'edifici està cobert a la planta baixa per voltes i la resta de les plantes amb cabirons de fusta i guix, amb coberta de teula àrab. Les obertures de la façana vers el migdia són petites, excepte a la planta noble on es poden veure grans finestrals molt modificats, alguns d'aquests elements reflecteixen la seva època de construcció a l'edat mitjana. Els antics accessos al mas han estat suprimits o modificats, si bé es poden identificar a través de la lectura arquitectònica de l'edifici igual que es detecten les diferents fases de construcció o ampliació, l'última feta fa pocs anys com a cobert de bestiar.

6 – Església de Sant Martí d'Ogassa

Va ser consagrada el 8 de febrer de l'any 1024 per l'abat Oliba, després que el senyor d'Ogassa, Joan Oriol, manés refer el temple ja existent. Aquest havia estat consagrat a finals del segle X pel bisbe de Vic, Arnulf.

En 1073, el clergue Bernat Joan, descendent dels Oriol, va donar el temple al monestir de Sant Joan de les Abadesses.

En el segle XI es a modificar el temple, dotant-lo de l'aspecte actual. De totes maneres, en 1708 s'hi va afegir un petit oratori dedicat a la Mare de Déu de la Bonanova.

El temple és de factura molt senzilla, format per una sola nau coberta amb volta de canó, capçada a l'est per un absis semicircular. A la nau se li van afegir capelles laterals, així com una sagristia, adossada en el mur sud.

La porta d'accés s'obre en el mur oest. Està formada per un únic arc de mig punt, que envolta un timpà i una llinda

Encara conserva el forrellat romànic, on hi ha incisions de tipus geomètric. També és de la mateixa època el tirador.

El campanar inicialment era de cadireta de dos ulls. Posteriorment es van cegar parcialment les dues finestres i es va modificar, convertint-lo en una torre de planta quadrada.

7 – Mas Mitjavila

Es tracta d'estructures portants en pedra amb obertures petites posteriorment modificades i cobertes a dues aigües. El carener es situa al bell mig de l'antiga façana principal orientada a migdia. Els forjats són formats per cabirons de fusta i revoltons de guix.

És una típica masia construïda després del segle XVI, amb diversos volums segons les necessitats d'ús, potser construïda sobre una altra anterior. Al segle XVIII va ésser ampliada tenint la inscripció i data sobre la llinda de la porta.

La pallissa, davant l'era, va ésser modificada a finals del segle passat, segons el tipus de material i d'obertures degué ser el mas més important d'Ogassa, tant pel nom com per la seva estructura.

Informació extreta de:

<http://webspobles2.ddgi.cat/ogassa/>; <http://www.encos.cat/>;
<http://invarquit.cultura.gencat.cat/>; <http://ca.wikipedia.org/>;

Enllaç mapa punts d'interès:

https://drive.google.com/open?id=1_kknf9Y_nz9kQ81p3LjcNC9BbD4&usp=sharing

